

[Tommy Dinesen]

noget for mig. Han ville hellere ekskludere mig af Sømændenes Forbund, hvis han havde mulighed for det. Så er det sagt.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Vi koncentrerer os jo om dagpengespørgsmålet og ikke § 18 a og b i den udformning, de har i dag. Og de spørgsmål, der er stillet til mig, har jo udelukkende gået på fortolkningen af dagpengeloven. Det er heller ikke et problem, der løses ved det lovforslag, som hr. Tommy Dinesen har fremsat.

Derfor vil jeg sige: Jeg henholder mig til det svar, jeg har givet.

Jeg kan heldigvis citere fra mit eget samråd, at der fortsat ikke er nogen retslig afklaring – for der er ingen fortilfælde – på, om de søfolk, som tager hjem, hvor rederen har betalt og har givet dem fri, og hvor der derfor ikke er behov for en diskussion af, om de kan komme af sted eller ej, får karantæne eller ej. Det er et uafklaret spørgsmål, fordi der ikke er nogen fortilfælde for det, og ingen af de to – hverken ændringen eller den nuværende sømandslov – løser det problem.

Jeg vil i øvrigt bekræfte, at det ikke er mig, der under det refererede møde har sagt, at der ville blive givet 5 ugers karantæne. Det var Sømændenes Forbund, der meddelte, at man ville give 5 ugers karantæne. Jeg meddelte på samme møde, at jeg ikke kunne tage stilling til, hvorvidt man skulle gøre det eller ej.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Første næstformand (Henning Rasmussen):

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Erhvervsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 53:

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring. (Tilskud ved kondemnering af ejerboliger og andelsboliger).

Af boligministeren (Agnete Laustsen).
(Fremsat 31/10 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Lissa Mathiasen (S):

Socialdemokratiet har ved tidligere debatter her i salen på samme måde, som jeg kan gøre det i dag, tilkendegivet, at vi er meget positive over for at finde en løsning på problemerne omkring kondemneringsbeslutninger, hvor en bolig altså bliver erklæret for uegnet som menneskebolig. På den baggrund kan jeg da også udtrykke vores glæde over, at det nu er lykkedes at få et bud fra boligministeren på, hvordan de eventuelt kan løses.

Udgangspunktet for os har hele tiden været, på hvilken måde vi bedst muligt kunne tilgode-se de enkelte beboeres tarv i forhold til en kondemneringsbeslutning, men vi har tidligere sagt – og det synes jeg også er værd at tage fat på i dag – at hvis man som beboer har den opfattelse, at det er en urimelig kondemneringsbeslutning, der er truffet, så tror jeg ikke, man føler, at det bliver ret meget bedre, om man får udbetalt et tilskud.

Jeg vil gerne vende tilbage til de debatter, vi tidligere har haft om anvendelsen af kondemneringsbestemmelserne. Vi er fra Socialdemokratiets side naturligvis helt enige i, at hvor der direkte er sundheds- eller brandfare, bør der ikke herske nogen tvivl om, at det er korrekt at kondemnere, men at alene lysforhold kan være en afgørende faktor kan forekomme endog meget tvivlsomt. Jeg vil gerne stille boligministeren det spørgsmål, hvorledes disse problemer er blevet behandlet i relation til det forslag, som vi nu har til behandling.

Så er der økonomien. Det foreslås, at penge-ne skal dækkes ind via de allerede afsatte midler til byfornyelse. Jeg kan forstå – jeg kan endda godt forstå – at man i bemærkningerne siger, at der hersker en del tvivl om skønnet over, hvor dyrt det bliver.

Men uomtvisteligt er det, at det primært vil blive en udgift for Københavns Kommune. Her vil jeg godt høre ministerens kommentar til belastningen i forhold til de øvrige opgaver, Københavns Kommune har omkring byfornyelse m.v., eftersom vi må konstatere, at det beløb,